

Üç Yapraklı Yoncalarım

– FarukCİVELEK · 03 Mayıs 2013

bir sürü vecizeyle örttünüz hayatı
kimsenin ah'ı kimseye kalmaz
yalancının mum'u yatsıya kadar dediniz
mesneviyi en güzel kapaklarla süsleyerek
içinde ki aşk'a zerre kadar
hürmet etmediniz
insan yaşam sentezinde
kalbim kanayarak utandım
yemyeşil bir filizdim karadenizin bilmem neresinde
günü geldi demek ki
beton yığınlarına çıra oldum
o kor nefesinizle üflediniz şaşı gözlerime
yüzünüzü seçemedim alev aldım

bende şaşar beşer bir canın emanetçisi değilmiyim
aynı renk kanla lekeledim beyazlarınızı
bende her cuma hutbesi dualarına çığırmden amin dedim
çoğaltabildiğim kadar çoğalttım dualarınızı
bazen üstü susam kokulu ekmeğe iç geçirdim
bazen de taş kesmiş bir somunu kemirdim

herşey umudun en yüksekğinde tecelli bulacak diyerek
yüreğim hiç uğramadı fravunların coğrafyasına
lakin
sabri zorlayan onca güleç yüzlü resimlerle
ninniye nazır tutuyorsunuz hala
seddülbahire yatan geçmişimi
üstünde güneş batmayan bir milletin kalıntısıym ya
ve çanakkale'de teriyle susuzluğunu gideren
bilmem hangi canlı makberin torunu
siz şalom'un ağızına dayayın biraz daha
ramandan uzattığınız yeşil hortumu

tedirgin bir yaşamın korkusunda
sazı sözü susmuş

eli dili kelepçede başka bir yavan mutluluk
kıymığında üç yapraklı yoncalarım var benim
her biri başka bir renkle solgun bakar
ve değişir lisanı bu isyan karası acımın
bin Őiire sürsemde kuru yapraklarını ahdımın
her dizesi sadece kendini yakar

Faruk Civelek